

راههای ایجاد صمیمیت در خانه

باید کاری کرد بچه ها خانه را محیط صمیمیت بدانند، درد دلهايشان را با والدين خود مطرح کنند، حرفهايشان را با آنها بزنند و ... چه کنیم که خانه محل صمیمیت باشد؟ در این زمینه ده اصل گفته شده است...

باید کاری کرد بچه ها خانه را محیط صمیمیت بدانند، درد دلهايشان را با والدين خود مطرح کنند، حرفهايشان را با آنها بزنند و ... چه کنیم که خانه محل صمیمیت باشد؟ در این زمینه ده اصل گفته شده است:

الف. وجود صمیمیت بین پدر و مادر

اگر داخل خانه بین پدر و مادر صمیمیت و همکاری وجود داشته باشد، آنگاه می توانید از بچه ها توقع داشته باشید که آنها هم با شما همکاری کنند و صمیمی باشند. اولین دارویی که داده می شود این است که خودتان با یکدیگر صمیمی باشید. دوست باشید، درد دل خود را بگویید، باهم صحبت کنید تا در این محیط این صفات پرورش یابد. «مردم را نه فقط با زبان، بلکه با عمل به راه خیر دعوت کنید.»

ب. هوشیاری، دقت، حسابگری

در صورتی که صمیمیت ایجاد می شود که فرزند احساس کند اولیایش انسانهای هوشیار و مشکل گشایی هستند. اگر احساس بچه این باشد که می توان پدر و مادر را فریب داد احساس صمیمیت نخواهد کرد. موضعگیری می کند و کار خودش را انجام می دهد.

ج. رفتار اخلاقی و شخصیت تربیتی

درستکاری و پاکی و صداقت و حسن خلق به انسان شخصیت می دهد و او را بالا می آورد. شخصیت هم نفوذ ایجاد می کند و با این نفوذ می توان نفر مقابل را رام کرد. فرزندان باید خاطره خوبی را از رفتار اخلاقی و شخصیت تربیتی پدر و مادر در دلشان وجود داشته باشد.

د. برخورد منطقی با خطاهای فرزندان

درمقابل هر خطا باید عکس العمل مناسبی داشته باشیم. فرزند خطایی کرده و پدر و مادر هم عصبانی شده و اختیار از دست داده اند. در این حالت هر تصمیمی گرفته شود و هر کاری که انجام گیرد غیرمنطقی است و عقلانی نخواهد بود. باید عصبانیت فرونشینند تا انسان بتواند با حساب و منطقه کاری انجام دهد.

ه. بهادادن به نقاط قوت فرزندان

ما از میزان عدل الهی نباید سبقت بگیریم. آنجا گناهان و ثواب ها را باهم می سنجد، ترازو و حساب و معادله ای در کار است. به علاوه خدا می گوید کارهای خیر شما را ده برابر اجر می دهیم. امتیاز دادن و تشویق کردن در برابر کارهای مثبت، از اصول دیگر ایجاد صمیمیت است.

و. ایجاد یک محیط صمیمانه برای بحث و گفت و گو

گاهی چقدر بین بچه ها و والدين صمیمیت می بینیم. پدر یا مادری با فرزند خود موضوعی را طرح و پیرامونش بحث و گفت و گو و درد دل می کنند. اساساً از فرزندان باید بخواهیم برای ما حرف بزنند. مثلاً از آنها بپرسیم امروز چه مسائلی پیش آمد؟

ز. نظرخواهی از فرزندان در امور خانواده

به این هدف که بچه را به حساب آورده باشید مشورت کنید. اجازه بدهید نظر بد و ناقص بدهند تا نظرشان را اصلاح کنید و اگر هم نظر خوبی بیان کرد به آن عمل کنید.

ح. ایجاد محیط همکاری و تقسیم مسؤولیت

به تناسب سن و توان بچه ها کارها را بین آنان تقسیم کنید. مثلاً یک سفره بیندازید، یکی در شستن ظرفها کمک کند، دیگری خرید کند. کارها را خیلی منطقی و عادلانه تقسیم کنید ولی از آنها مسؤولیت بخواهید.

منبع: گفتارهای تربیتی، دفتر نشر فرهنگ اسلامی